

Publicerad 2010-10-08 19:54 av PollyBlunder

Trycker man tillbaka på känslor finns alltid rädslan för att få dem.. plus många fler

Bedövad tomhet

Här stod du och jag

Jag trodde aldrig det skulle finnas

ett jag och du en dag

men så var det tills du märkte att

jag var inte värt besväret

Jag kände mig tom och borta

när du försvann med fyra ord

det var så enkelt för dig

du fick din vilja igenom

och en sårad själ därpå

Jag trodde du inte skulle skada

Men du gjorde mer än så

Du tömde allt mitt vett

och det gör mig sårbar än idag

Du behövde aldrig bry dig

Precis som ingen annan gör

Jag trodde bara fel om dig

du är precis som andra är

Egentligen borde inga dikter

vara grundat av den sorg

sådanna som du har skapat

Jag borde kanske säga

"Han kunde inte acceptera"

och skratta bort de gamla tårar

lättare sagt än gjort

när jag blev så tom

och rädd att inte klara detta

trodde jag att andra kunde
bedöva och täcka tomheten

Men de gjorde allting värre
Tomhet och saknad
blev till osäkerhet och rädsla
Rädsla att bli åter lämnad

Tomhet, vem vill känna det?

Nej, jag behövde fylla det du tömt och tagit

Lät mig utnyttjas
och glömde vem jag var

Det viktiga var, att du var glad
och du
så jag inte blev ensam och tom igen

Jag tror ni förstod,
jag skulle inte lämna er
det var fritt fram helt enkelt
jag var väl inte en i mänskligheten
Jag var en leksak, med gömda
och bortglömda känslor

Inte förrän nu har jag förstått

Kanske är jag värd mer än så

Kanske kan jag klara av
den tomhet utan er

Kanske blir jag gladare med åren
om jag jobbar mig upp mot marken
från den grop jag grävt mig i
och fyllt med massor av skit

Författaren PollyBlunder med Poeter.se id #34374 innehar upphovsrätten